

[Kyed.]

tildeles Landbruget 28 Mill. Kr. fra andre Befolkningsklasser. At det er en Kendsgerning, at Beløbet er forkert, det vil man temmelig sikkert næppe gøre sig nogen særlig Anstrengelse for at klargøre for Befolkningen. Men jeg vil gerne heroverfor opstille andre Beløb, over for hvilke saadanne Beløb som dem, her er Tale om, fuldstændig blegner. I Aarene 1931 og 1932 leverede Landbruget den øvrige Befolkning, den uden for Landboernes Kreds, Fødemidler det ene Aar for 68 Mill. Kr. og det andet Aar for 155 Mill. Kr. billigere end i 1929, det Aar, hvorefter hele det indenlandske Pristal og Prisgrundlag og Lønniveau er anlagt. Det er ikke Tal, som er kommet fra ensidig politisk Side. Det er Tal, som Professor Jørgen Pedersen fremkom med i Beregninger, som han fremførte i Landbokommissionen. Og for de følgende Aar kan man regne tilsvarende Tal ud, selv om de vel ikke bliver saa høje, for til alt Held gik Priserne noget op. Alligevel, tager man saadan et Par Tal for et Par enkelte Aar i Betragtning, faar man et levende Indtryk af, hvor alvorlig Landbrugskrisen har været og er, og hvorfra hele den Gældsbyrde er kommet, som store Dele af det danske Landbrug har maattet paatage sig. Deraf forklares ogsaa, at i Dag er Hovedparten af det danske Landbrug blottet for den Kapital, det var i Besiddelse af, da Krisen satte ind.

I Lovforslaget finder man under Bestemmelserne om Udlaan, at et Beløb paa 3 Mill. Kr. kan udlaanes til Mejeriforeningernes Fællesorganisation, for saa vidt Mejerierne vil laane Penge til at bygge Kølehuse for. Jeg maa jo mene, at skal der laves noget i den Retning, var det bedre, at Staten kombinerede det med en Ordning paa et andet Omraade. Sagen er nemlig den, at hele vor Smørbedømmelse, og hvad dertil hører af Lokaler, Laboratorier, Kontorer o. s. v., hviler paa et primitivt Grundlag, som gaar helt tilbage til Docent Fjords Dage, og Danmark er langt bagud i Henseende til moderne Kontrolstationer paa dette Omraade sammenlignet med, hvad de med os konkurrerende Lande har. Rimeligst vilde det være, om det Spørgsmaal blev taget op, for Københavns Vedkommende i alt Fald, i Forbindelse med en Reorganisation og Modernisering af Lo-

kalerne for hele vor Smør-, Ost- og Mælkekontrol.

Vi er fra vor Side ikke Tilhængere af Ordninger. Vi ser, hvad de har ført til, nemlig at de beskyttede Erhverv er blevet endnu mere beskyttet, at Prisdannelsen gennem Konkurrencen er skaffet af Vejen, at Produktionsomkostningerne inden for Landbrugserhvervet er steget langt ud over det forsvarlige, og at Følgen heraf bliver, at de negativt beskyttede Erhverv faar stadig ringere og ringere Kaar. Først og fremmest gælder dette Landbruget. Venstre har for sit Vedkommende altid erklæret sig rede til at give Toldgodtgørelser til negativt beskyttede Erhverv, og det er da ganske logisk, at vi, naar den nuværende økonomiske Politik fastholdes af Regeringen, har berettiget Krav paa en Udligning for Landbrugets Vedkommende. Som vi saa ofte har fremhævet, er Venstres principielle Stilling den, at der bør ske en dybtgaaende Ændring i hele vor økonomiske Politik og i vor Erhvervspolitik. Men i Stedet for at bestræbe sig for at løse Baandene fortsætter Regeringen med Opretholdelsen af en Valutaordning, gennem hvis Administration Importen indskrænkes og Afsætningsmulighederne vanskeliggøres, hvorigennem det indenlandske Prisniveau fortsat unaturligt forhøjes.

Saaledes som Regeringen har afvist vore Krav vedrørende dette Forhold, har den ogsaa fejlet vore Forslag af Bordet med Henblik paa en skattemæssig Udligning, og de vanskeligst stillede Erhverv maa fremdeles bære de forholdsvis tungeste Byrder, til Trods for at saavel Indtjening som Formue hos disse vanskeligst stillede Erhverv har været Genstand for en katastrofal Nedgang gennem Kriseaarene.

Under saadanne Forhold saa at sige fremtvinger Regeringen Krav fra Landbruget om Ordninger, som man ellers helst vilde være fri for, Ordninger, hvorigennem Landbruget kan skaffe Rentabilitetsmuligheder i Lighed med andre Erhverv. Men Muligheder for Rentabilitet kan imidlertid langt fra opnaas gennem det fremsatte Lovforslag. Vi for vort Vedkommende er imidlertid ud fra de Betragtninger, jeg her har gjort gældende, villige til at deltage i Arbejdet ved Lovforslagenes videre Behandling i et Udvalg.